

er begaaet nogen Feil, iværksætter han Udskydelsen i vedkommende Paris Sted.

§ 38.

Overtaxationerne tage deres Begyndelse i August, og skulle, såvidt muligt, være tilendebragte inden Aarets Udgang. Overtaxationscommissionens Formand bestemmer de Dage, hvorpaa Overtaxation skal foretages, og underretter herom ved Skrivelse Commissionens andre Medlemmer, samt indvarler ved Stævningsmændene og offentlig Bekjendtgjørelse Parterne og andre Vedkommende paa samme Maade, som med Hensyn til den første Taxationsforretning, er bestemt. Den offentlige Bekjendtgjørelse skal tillige tjene til Efterretning for Formanden og de øvrige Mænd, der have deeltaget i den paaanførte Forretning, hvilke ere berettigede til at møde under Overtaxationsforretningen, for at varetage hvad de til Forsvar for deres Forretning maatte finde for nødvendigt.

Skulde nogen af de af Amtsraadet udnævnte, og paa den ovenmeldte Maade til at deeltage i Overtaxationen bestemte, Mænd ved lovligt Forfald blive forhindret, skulle de øvrige Tre udfylde Tallet ved frit Valg af en anden god Mand, dog udenfor de af Amtsraadet Udnævnte.

Søvrigt skulle de samme Regler, som ere foreskrevne med Hensyn til Taxationsforretningens Udførelse m. v., ogsaa følges ved Overtaxationsforretningen, forsaavidt de her ere anvendelige.

Er det Godseieren, der har iværksat Paaanken, men han ved Overtaxationscommissionens Møde frasalder samme, er Panthaveren, som møder eller lader møde, berettiget til at forlange Forretningen fortsat, som om han selv havde iværksat Paaaklagen. Vil Godseieren, for at undgaae unødvendige Omkostninger, frasalde Paaanken for Mødet og betimeligen forlanger dette af Formanden affagt, maa han enten oplyse Samtykke hertil fra de Panthavere, der have mødt eller ladet møde ved den første Forretning, eller fremlægge Beviis for, at han saa betimeligen har underrettet dem derom, at de selv kunde iværksætte Paaanke.

Overtaxationsforretningen er, med de i

det Følgende nævnte Undtagelser, endelig afgjørende for alle Vedkommende. Den er saaledes ogsaa endelig afgjørende for Parterne, endstjøndt Paaanken er skeet af en Panthaver, med mindre Parterne have vedtaget, at Taxationsforretningens Resultat desuagtet skal gjælde imellem dem indbyrdes.

§ 39.

Saa vel en Taxations- som en Overtaxationsforretning kan indankes for Høiesteret til at blive kjendt uefterrettelig, paa Grund af for meentlige væsentlige Mangler med Hensyn til de foreskrevne Formaliteter eller til Taxationsmændenes Habilitet. Disse Sager ere anticiperede til Foretagelse i Høiesteret.

Den, der vil benytte denne Indankningsret, har strax at fremsætte sin Indsigelse for vedkommende Formand, saasnart han er bleven vidende om den Omstændighed, som han antager at være til Forurettelse for ham, og hvis Forretningen desuagtet fremmes, saavel som og hvis den allerede maatte være fuldført, uophødeligen at iværksætte Indankningen. Dog kan saadan Indankning ikke længere benyttes, naar Handelen fra Bondens Side er fuldbjort ved Indbetaling og Panteobligations Udstedelse til Creditkassen, ligesom ei heller en Taxationsforretning kan være Gjenstand for samme, naar der er afholdt Overtaxationsforretning.

Bliker en Taxations- eller Overtaxationsforretning ved Høiesterets Dom kjendt uefterrettelig, bestemmer denne Ret tillige efter Omstændighederne, hvorvidt en ny Forretning kan, under Berigtigelse af den tidligere Mangel, foretages af den samme Taxationsautoritet, eller om den skal henvises til en anden Taxations- eller Overtaxationscommission, hvilket da foranstattes af Indenrigsministeren.

§ 40.

Den Godseier eller Panthaver, som enten indanker en Taxationsforretning for Overtaxationscommissionen eller en Taxations- eller Overtaxationsforretning for Høiesteret, har til Creditkassen at indsende Beviis for, at saadan Paaanke er skeet; og ligesom Kjøberen ikke er pligtig til at iværksætte Indbetaling m. v. til Creditkassen, førend til den i § 12 betegnede